

MASTER NEGATIVE NUMBER

6008.10

திராவிட நாடு
மலர் 23 [i.e 13], இதழ் 30
January 30, 1955

Record no. 1005

Tirāviṭa nāṭu
Malar 23 [i.e 13], ital 30
January 30, 1955

Record no. 1005

திராவிடநாடு

ஆண்டு சந்தா ரூ. 7-0-0

மலர் 33

30

30-1-55

இதழ் 30

[உள்ளப் போக்கு]

“யார்மீது கோபித்துக்கொள்வது?”

வறுமை, எத்தகைய கோலத்தைத் தரமுடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே, அந்த முதாட்டி விட்டுவைக்கப் பட்டிருக்கக்கூடும்! காலதேவன் எத்தனையோ வண்ண மலர்களை, அழகான அரும்புகளைக் கூட அழித்தொழித்துவிட்டு, இந்த ‘எலும்புக் கூடு’ உழல அனுமதிப்பதற்கு வேறு என்ன காரணம் இருக்கமுடியும்! வெறும் சருகு! அதற்குக் காலும் கையும், கண்ணும்! அம்மட்டே! பாழும் வயிறும்!!

அந்தக் காய்ந்த வயிறுக்கு யாராவது ‘புண்யவதி’ புனித்த கஞ்சி தந்து விட்டால், பெரிய விருந்துதான்!! விருந்து, இரண்டு நாளைக்கு ஒரு தடவை கிடைக்கும் — புண்யவதியை அவள் புருஷன் கொடுமைப்படுத்தா திருந்தால்!!

மற்றநாட்களில், தண்ணீர், காற்று!! அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் கிழவிக்குச் சக்தி இல்லை—பாடினியோடு நீண்டகாலமாகப் பழகிவிட்டதால்! கிழவியின் கண்களிலே, நீர் வருவது நின்று, நெடுநாட்களாகிவிட்டன!

இரண்டு, குழிகள்!—அவ்வளவுதான்! கண்களாகத்தான் அவை முன்பு இருந்தன!

மைகூட்டத் தீட்டி அழகுபார்த்துண்டு — ஆனால் அது, ஐம்புது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு — ‘அவர்’ இருந்தபோது.

அவர் தந்த செல்வம் ‘அக்கரை’ சென்று ஆண்டு இருபதுக்கு மேலாகி விட்டன — அரும்பு மீசைக்காரனாகச் சென்றான் — அன்னை அப்போது அழ

முடிந்தது — இப்போது? அதற்கும் சக்தி வேண்டுமே, இல்லை!

துக்கம்—ஏக்கம்!

நிலைத்துவிட்ட திகைப்பு!

தரித்திரத்தின் கடைசிக் கட்டம்!!

இவைகளின் ‘நடமாடும்’ உருவம், அந்த முதாட்டி. கிழவியைக் கண்டால், “ஐயோ பாவம்!” என்று பரிதாபம் பேசியகாலம் கூட மடிந்துபோய் விட்டது—எத்தனை நாளைக்குத்தான், பரிதாபச்சிந்து பாடியபடி இருக்க முடியும்!!

மலையின் கெம்பிரம்—மதியின் அழகொளி — மேகக் கூட்டத்தின் மோகனம்—இவைப்பற்றியே, பேசிக்கொண்டும், ரசித்துக்கொண்டும், சதா சர்வகாலமும் இருக்க முடிவதில்லையே, இந்தச் சஞ்சல மூட்டையைப்பற்றியா, சிந்தனையை எப்போதும் செலவிட்டபடி இருக்கமுடியும்!

‘பாட்டியம்மா’ ‘பாட்டி’ ஆகி, பிறகு ‘கிழவி’ யாகி, பிறகு ‘ஏ! யாரது!’ ஆகி, பிறகு ‘போ! போ!’ என்றாகி, பிறகு, ‘இதேதடாதொல்லை’ என்றாகி, ‘பெரிய சனியன்’ என்றாகி, ‘பிசின், இலேசில்

விடாது’ என்றாகி இப்போது, கவனிப்பார், கவலைப்படுவாரற்ற ஓர் உருவமாகிவிட்ட நிலை!!

சுவரிலே இருக்கும் சித்திரத்தோடு யார் பேசுகிறார்கள்!

ஆனால், கிழவியோ, யார் கிடைத்தாலும் விடுவதில்லை!

பசி—பட்டினி—இதைக் கூறவா? அல்ல, அல்ல! யார் போவது..... அப்பா.....அடி அம்மா.....ல மேலா.....ஆண்டியப்பனா.....யார டாப்டா.....

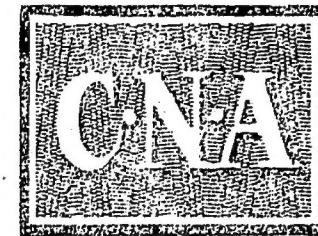
நான்தான்.....என்ன, என்ன..... வீட்டுக்குப்போ.....வள்ளி இருக்கா தண்ணிகொடுப்பா.....

ஆண்டியப்பன் தானா...டே அப்பா! எனக்குத் தண்ணியும் வேணும் சோறும் வேணும், சொக்கி கூழ் கொடுத்தா; போதும்.....ஒரு கடுதாசி எழுதிக் கொடுபா அப்பா.....கோடித் தெரு கோபாலன், ‘அக்கரை’ போருளுமே! அவனிடம் கொடுத்தனுப்பணும்.....வாடா அப்பா.....புண்யம்டா உனக்கு.....ஒரு நாலுவரி எழுதிக்கொடு.....

ஆண்டியப்பனுக்குக் கிழவி கூறப் போவது தெரியும் — அவன் சென்று விட்டான், வேகமாக — ‘வேறே வேலை கிடையாது’ இந்தப் பைதயத்துக்கு’ என்று முணுமுணுத்தபடி.

எதிரிலேயும், பக்கவாட்டங்களிலும் தடவிப்பார்த்துப் பார்த்து, ஒரு உருவமும் கையில் தட்டுப்படாததால், கிழவிக்கு அவன் போய்விட்டான் என்பது தெரிந்தது. என்ன அவசரமான

Roja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113,

திரும்பி வந்து சிங்காரம்!

கனா. அவனும் குழந்தை குட்டிகளோட இப்ப சுகமா இருக்கான்—நானும் அவனும் ஒரே கூரையின் கீழே இருக்க ஆரம்பிச்சா, அந்தப்பேய் அவன் குழந்தை குட்டிகளையும் 'காவு' கேட்டு விடும். அதனால்தான், 'அக்கரை' போயிருக்கிற என் மகன் வருகிற வரையிலே என்ன வேதனையாலும் அனுபவிச்சுக்கிட்டு இருக்கறதுன்னு ஏற்பட்டுப் போச்சு." என்று கிழவி கூறினாள். டாக்டருக்கு வந்த ஆத்திரத்திற்கு அளவே இல்லை. "எங்கே அந்தப் பூஜாரி?" என்று கோபமாகக் கேட்டார்—அவன் செத்து வருஷம் ஆறு ஆடிதே" என்றான் கிழவி.

என்ன செய்வான் பாதிரியப்பன், போய்வது பூதமாவது, சாபமாவது என்று சொன்னால், கிழவியால் நம்ப முடியுமா! பல கலை வல்லவர்களே அந்த மயக்கத்திலிருந்து விடுபட முடியாது தவிக்கிறார்கள்—இந்தக் கிழவிகு 'புத்த திறிவு' வாதம் செய்து காட்டி, பேய் பூதம் பிசாசு என்பதெல்லாம் கட்டுக்கதை, பூஜாரி ஒரு புரட்டன், அவன் சொன்னது அத்தனை யும் அர்த்தமற்றது, என் ஒப்புக் கொள்ளும்படி எப்படிச் செய்யமுடியும். ஆகஸ்போர்டும் கேம்பரீட்ஜும் படித்துவிட்டு, மனைவிமார்களை அரசமரம் சுற்றிவரச் செய்வதற்கு, அமெரிக்கன் மாடல் மோடாரில் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். இந்தக் கிழவிக்குப் புகுத்திறவு புகட்டவா முடியும்!

"பாட்டி! எவனோ ஒரு மூடன்கொன்னதை நம்பி, நாசமாகித் தொலைக்காதே" என்று கூறினார்.

"முட்டா! யாரைச் சொல்கிறாயப்பா பூஜாரியையா! செச்சே! அவனுக்கு, ராமாயணம், பாரதம், கந்தபுராணம், எல்லாம் மனப்பாடம். ஜோதிடம் தெரியும். இந்தப் பக்கத்திலேயே, ரொம்பக்கிராதி அவனுக்கு. எனது கிழவி கூறிவிட்ட, ஏன் இந்தக் காலத்தில், இதை எல்லாம் நம்ப மறுக்கிறார்கள் என்று எண்ணி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான்.

என்னசெய்வதென்று தெரியாமல், சிலபோலானார் டாக்டர்.

"டாக்டர்யார்! என் வினை அது, அதுக்கு யார் என்ன செய்யமுடியும். விட்டுத் தள்ளுங்க. நீங்க வீண்பொழுதை ஒட்டாமபடிக்கு. ஒரு கடுதாசி எழுதிக்கொடுங்க, என்று கெஞ்சினாள்.

டாக்டரின் கண்களிலே நீர்க்கசிந்து—கோபமும் கொப்பளித்துக் கொண்டு வந்தது.

ஆனால், யாரீது கோபித்துக்கொள்வது! ★

[சிங்காரம், ஆவடி யிலிருந்து திரும்பு திரும்ப, வெற்றிபெற்ற வீரனாப்போல, ஊருக்குப் போனதும், ஊரார் அவரைச் சுற்றி நின்றுகொண்டு கேட்கப்போகும் காட்சிகளும், அதற்குத் தான் பதில் கூறும் வைபவமும், அவரது மனக்கண் முன்பு, உருண்டோடுகின்றன. அவரை கவனிசிறித்துக் கொள்கிறார். அவரை முகவில் சந்திக்கிறார், முத்துப்பிள்ளை—ஒரு விவசாயி]

மு:- அண்ணாச்சி இப்பத்தான் பட்டணத்திலிருந்து வந்தீங்கா! ரயிலிலே ஏங்கிட்டாமோ— மூட்டைகளை அடுக்கிவைக்கிறது போல இருந்ததா மோ, ஜனக கூட்டம்.....

சிங்:- ஆமாம்! கூட்டம் என்றால் சாதாரணக் கூட்டமா.....இரண்டு மூன்று லட்சம் இருக்கும்..... எங்கேயிருந்தெல்லாம் வந்திருந்தாங்க தெரியுமா! இந்தியா முழு மையிலிருந்தும் வந்திருந்தாங்க! அட்டா.....பார்க்கப் பதினாயிரம் கண்கள் வேணும் முத்து, பதினாயிரம் கண்கள் வேணும்.....

மு:- தனியாகவே, ஒரு 'டவுன்' கட்டியிருந்தாங்களாமோ! சிங்:- ஆமாம்! அதுதான் சத்ய மூர்த்தி நகர்.....என்னென்ன ஏற்பாடு தெரியுமா! இடவிசுட்டமட்டும் ஒரு பெரிய 'பாய்லர்' மலைமலையாக குவிச்சாங்க! சாப்பாடு.....அட்டா! பந்திக்கு ஆயிரம்பேர்.....எத்தனைபந்தி தெரியுமோ?

மு:- இதுமா போட்டாங்களா சாப்பாடு!

சிங்:- ரூபாய் ஒண்ணுதான்! ஆனால், சாப்பாடு.....ரூபாய் அஞ்சு தானும்.....அவ்வளவு அருமை! அவ்வளவு அருமை!

மு:- காரைக்குடியிலிருந்து நூறுபேர் நூறுகாரிலே, நேரா ஊர்வலம் போலே, வந்தாங்களாமோ சென்னைக்கு.....

சிங்:- நூறுகார் என்ன! எத்தனை ஆயிரம் கார் வந்திருந்தது தெரியுமா? ஊம்! இந்தக் கழகத்து ஆசாமிங்க, ஒரு மாதாடு கூட்டமனு வைச்சுக்கிட்டு, அலைவானுவனே, ஒரு ஓட்டைக் காருக்கு! ஆடிமியிலே, மாதாட்டுக்காரங்களுக்காக, எத்தனை பஸ்—எத்தனை கார் ஒடுச்சு தெரியுமா!

மு:- எதுண்ணே, அவ்வளவு? சிங்:- ஏதா! முத்து நீ ஒருபைத்தயம்.....காங்கிரஸ் கட்சி யா! டி. வி. எஸ். சாதாரணக் கட்சியா! டி. வி. எஸ். முத்தலாணி என்ன, சிம்ஸன் கம் பெனிக்காரங்க என்ன, நீ நானு போட்டி போட்டுக்கிட்டல்லே வந்தாங்க உதவி செய்ய.....

முத்து:- அத்தனை முத்தலாணிகளும் என்னேன், உதவிசெஞ்சாங்க.....? சிங்:- ஏன் உதவி செஞ்சாங்க!...இதென்னப்பா, கேள்வி... ஏன் உதவி செய்வாங்க. நீதான் சொல்லேன்!

முத்து:- இல்லேண்ணே, மத்தகட்டினு.....சிறு உதவிகூட செய்யமுடியா துத்திறவங்க, காங்கிரசுக்குமட்டும் ஏண்ணே இப்படி ஓடியாந்து உதவி செய்யணும்!

சிங்:- இதென்னப்பா.....கோயங்கா இல்லே, கோயங்கா—அதான்! தின மணி, எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைகளை நடத்துறாரே... முத்து:- ஆமாம்! 'திராஸ் வேர்ட்ஸ்' கம்பெனிகூட நடத்துறே.....

சிங்:- அவர்தான்! அவரு, தன்னுடைய பெரிய பெரிய பங்களாக்களையெல்லாம் திறந்து விட்டுட்டாரு.....

முத்து:- ஜனங்கள், தங்கவா! சிங்:- ஜனங்களுக்குத் திறந்து விடுவாங்களா? தலைவர்கள் தங்கத்தான்! அவரைப்போல இருக்கிற பெரிய பணக்காரங்க.....லட்சம் லட்சமா பணம் கொடுத்தாங்க.....

சிங்:- எப்படி இருக்கார்! முத்து...அவரைப் பார்க்கிறப்ப என்னக்கு எப்படி இருந்து தெரியுமா? ஒரு நிமிஷம்கூடச் சும்மா இல்லே. அங்கே போறதும் இங்கே வர்தாம், 'பைலை'ப் புரட்டறதும், விசையாட்டுக் காண்பிக்கிறதும்,..... முத்து, ஒரு தடவை என்ன செய்தார் தெரியுமா?

மு:- என்னுண்ணே செய்தார்? சிங்:- தலையணைப் போல் டாட்டிருந்தாங்க, மேடைமீதே... அந்தத் தலையணை ஒண்ணே எடுத்து ஒங்கி விசுரு.....

மு:- யாரு மேலே? சிங்:- மற்ற தலைவருங்க மேலே! அவங்க துக்கிட்டு திரும்பிப் பார்த்து, விழிச்சாங்க.....நீருவரசு செய்திருக்கமுடியும் என்கிற எண்ணம்.....அப்படித்தானே நினைப்பாங்க. தலையணையை எடுத்து எறிஞ்சு அவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா? ஒண்ணு தெரியாதவர் போல உட்கார்ந்திருந்தார்.

மு:- யாரு, நேருவா? சிங்:- நேரு அவ்வளவு 'ஜாலி'யா இருந்தாரு...அப்பறம் மாதாட்டுப் பந்தல் முழுவையும் எப்படிப்பட்ட அலங்காரம் தெரியுமா? ஜெமின் லாடிகியோக்காரங்க, அருமபாடு பட்டு, செஞ்சிருந்தாங்க.

மு:- யாரு? சிங்:- அதான்னே! 'ஜெமின்' ஸ்டூடியோக்காரங்க....

மு:- சொல்லு...அலங்காரம் அவ்வளவு நல்லா இருந்துச்சு அப்படியும் என்னுனா பேசினாங்க....

சிங்:- எவ்வளவுவோ பேசினாங்க. ஆனால், முக்கியமான விஷயம், பொருளாதாத்திலே நாடு முன்னுற நுணுக்கு, அதுக்கு சோஷியலிச மாதிரியில் நாட்டைக் கொண்டு போகணுமனு முக்கியமான தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினாங்க....

மு:- கொஞ்சம் விளங்குப்போல சொல்லுண்ணே...

சிங்:- சோஷியலிசம்னு, ஏழை பணக்காரங்க என்கிற பேதம் இல்லாமோ எல்லாரும் ஒண்ணு வாழறது.....

மு:- அப்படியா தீர்மானம் போட்டிருக்காங்க...

சி:- அதுபோல ஒரு தீர்மானம்... (10-ம் பக்கம் பார்க்க)

மு:- அதுபோலன்னு! தீர்மானம் அந்த விஷயத்தைச் சூறிச்சு இல்லியா...

சி:- அவ்வளவு வெளிப்படையா போட முடியுமா...பாரு.....தேசத்திலே பலதரப்பட்ட ஜனங்களும் தானே இருக்காங்க...அவங்களுக்கும் சேர்த்துத்தானே சுயராஜ்யம் வாங்கி இருக்கோம்.....அவங்களுடைய உரிமைகளில் திடீரென கைவைக்கலாமோ? அது ஜனநாயகம் இல்லையோ, அது இல்லையோ...என்னுண்ணே, ஏழை பணக்காரன் தில்லாத ராஜ்யம் ஏற்படுத்தி நம் தீர்மானமனு சொன்னே.....இப்ப, பணக்காரங்களும்தான் தானே ஜனநாயகம் அடையக்கூடும் வாழ்க்கையுமனு கேட்டதேயி...

சிங்:- அதுதான் முத்து, இந்தத் தீர்மானத்திலிருந்தே முக்கிய விஷயம்—ஏழைங்க வாழணும் கிறதுக்காக மேலநாட்டிலே யெல்லாம் புரட்சி என்கிற பெயராலே இரத்தமும் சண்டையும் ஏற்பட்டுச்சு.....நம்ப நாட்டிலே அப்படியெல்லாம் ஏற்படாமோ, புதுமாதிரியா, ஏழைங்களுக்கும் பணக்காரங்களுக்கும் ஒண்ணாகிப்போட முடியுமோ?

முத்து:- அது என்னோ மா திரி அண்ணே, புதுமாதிரி!

சிங்:- ஒரு பக்கத்திலே பெரிய ஆலைக்கையெல்லாம் சர்க்காரும் ஆரம்பிக்கும்! இன்னொரு பக்கத்திலே தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் செய்வாங்க!

முத்து:- இதிலே என்ன புதுமாதிரி.....

சிங்:- இல்லியா, நிறுது!

முத்து:- அண்ணே! எனக்குக் கொஞ்சம் விளங்குப்போல சொல்லுண்ணே.....ஏழையும் பணக்காரங்களும் ஒண்ணாகுமனு, பணம் எங்கே குவிச்சிருக்கோ அதையெல்லாம் சர்க்காரிலே கணக்கெடுத்து — ஆலையாகவும் வயலாகவும், கம்பெனியாகவும் காடாகவும் இருக்கிறதையெல்லாம்—சர்க்காருடைய சொத்துன்னு சொல்லுண்ணே...

சி:- சோஷியலிசம்னு, ஏழை பணக்காரங்க என்கிற பேதம் இல்லாமோ எல்லாரும் ஒண்ணு வாழறது.....

மு:- அப்படியா தீர்மானம் போட்டிருக்காங்க...

சி:- அதுபோல ஒரு தீர்மானம்... (10-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆவடிபுரன் முடிவு! எனறும். ஏடு, விமர்சனம் செய்தி ருக்கிறது! இதனையே, நாட்டிலுள் ளோரும் சொல்லி வருகின்றனர். ஆவடியில், லட்சக்கணக்கில் பணம் கிடைத்திருக்கலாம், நேருவைவும் பிறரையும் பார்த்த மக்கள் வாழ்க வாய்க் என்றும் கூவிழைக்கலாம், ஆனால் கிடைத்த பலன என்ன? புது ஒளி ஏதாவதுண்டா. கிடை யாது. ஆனால், தங்கள்து கோஷம்

களுக்கு, புது 'முலாம்' பூச முயற்சித் திருக்கிறார்கள், தலைவர்கள். வளர்ந்துவரும் புதுமைகள் எதுவும் காங்கிரசிலில்லையே என்று வருந்தியோர் வசம், முலாம் பூசப் பட்ட தட்டுகளைத் தந்திருக்கிறார்கள்—தட்டில் ஒலிப்பாசு சொல்லி மக்களும் ஆவடி நாட்கள், விடுமுறை விழாபோல எண்ணி, தமிழிலும் இந்தியிலும் இங்கிலிஷிலுமாக நடைபெற்ற கதம்பங்களைக் கேட்டு விட்டு, அங்கு செய்யப்பட்டிருந்த ஏற்பாடுகளைப் பற்றி புகழ்ந்து வந்து இருந்த திருத்திருக்கிறார்கள்! இதுதான், ஆவடி யின் பரிசு, இதனை, நாமல்ல; அவர்கள் போற்றும் 'இந்து' ஏடு கூறுகிறது.

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

விளங்கினாலே அவர்களுக்கு இடம் கூட கொடுக்கலாமெண்ணே.

கந்த:- சபாஷ்! அப்படிக்கே குறு... எந்த முதலாளியாவது அப்படிப் பட்ட போர்களுடன் ஒத்துழைக்க முடியாதென்று சொன்னால், ஆறு மாதம், ஒரு வருஷமும் தண்டனை யும் ஏற்படுத்தினாய். முற்பாங்க யார் முடியாதனனு சொல்லமுடியும்!

மு:- சிங்கரா தந்தனே! எண்ணே பேசாம இருக்கே—இப்படிச் சொஞ்சா எண்ணே...

கி:- முத்து, நீ என்னமோ, நல்ல ஆளாச்சென்று உன்னிடம் பேச வந்தேன்... நீயும், இந்த கந்தசாமி கட்சியிலே சேர்ந்திருக்கேன்னு இப்பதான் புரியுது...

மு:- நல்ல விஷயத்துக்கு, கட்டி யர்வது, காமாட்சியாவது! அண்ணே..... நிறமா, என் புத்தியிலே பட்டதைத்தான் சொல்றேன்.....

கந்த:- அது ரொம்பத் தப்பாச்சே சுயராஜ்ய பூமியில்!

கி:- எது ரொம்ப தப்பு?

கந்த:- புத்தியிலே பட்டதைச் சொல்றது!!

மு:- அப்ப, எங்கையெல்லாம்... என்னுன்னு நினைச்சே!

கந்த:- நம்பி மோசம் போய்க் கொண்டிருக்கும் சகோதரர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.....

கி:- எனக்கு நீதம்பியாகவும் இருக்கவேண்டாம்! உனக்கு நான் அண்ணனாகவும் இருக்கமுடியாது!

கந்த:- அந்த உறவு, நீயும் நானும் ஏற்படுத்திக்கொள்வதல்ல—சிங்கராம்! நீ சென்றிருந்த மாநாட்டில், தமிழில் பேசமுயன்ற—தமிழர் களைப் பார்த்து, வடநாட்டார் எழுந்துசென்றனரே அந்த நிகழ்ச்சியும்—வடநாட்டினர் பேசியபோது, 'புரியவில்லையே' என நீங்களெல்லாம் திகைத்தீர்களே, அந்தக் காட்சியும் காட்டுகிற உறவு! சிங்கராம்... இரத்தபாசத்தை, எதுவும் துண்டாட்ட—முடியாது!..... நேருவும் பேசினார்! தீர்மானமும் நிறைவேறியது என்று ஆனந்தத்துடன் வந்திருக்கிறாயே! உனது ஆனந்தத்தை நான் குறைக்க விரும்புவதாக எண்ணித்..... ஆனால் ஆனந்த ஆரவாரத்தில் உண்மையை உணரவும் தவறிவிடாதே..... சோஷலிஸ்த் மாதிரி தீர்மானம் நிறைவேற்றம் பட்டதல்லவா? சர்க்கார், அந்தத் தீர்மானப்படிதானே இனிமேல், காரியங்களைச் செய்யும்?

கி:- ஆமாம், திட்டக் கமிஷன் கூட, அதுபற்றி விசரவில் ஆலோசிக்கப்போகிறதே.....

கந்த:- ஆலோசிக்கட்டுமே! நன்கு ஆலோசிக்கட்டுமே!! அவர்கள் ஆலோசனையின் முடிவைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், உன்னை ஆலோசிக்கும் படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். கமிட்டிக் கூட்டத்தில், கம்பெனிகளை வைத்து நடத்தும் முதலாளிகள் யாழ்ப்பாணம் விடச் சர்க்கார் சமீபமும் எடுத்துக் கொள்வதை நிரூபிக்கும் என்று ஒரு தீர்மானம் வந்ததா?

கி:- வந்தது!

கந்த:- நிறைவேற்றப்பட்டதா?

கி:- இல்லை! பிறகு பார்க்கலாம், என்று ஒத்திவைக்கப்பட்டது..... கந்த:- தீர்மானம்..... முதலாளிகள் ஆடும் பணவெட்டையைக் குறைக்கச் சொல்லுகிறது தீர்மானம்! அது ஒத்திவைக்கப் பட்டது!! அதே நேரத்தில், சோஷலிஸ்த் மாதிரியில் நாட்டை ஆக்கப் போகிறோம் என்று வீராவேசமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது!

மு:- உண்மையாகவா, கந்தசாமி!

கி:- பொய்களைச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் எனக்கென்ன முத்து! நாடு நல்லாட்சி சோஷலியாக வேண்டும் என்று கனவு காண்பவன் நான்... அது என்னால்தான் நடக்கவேண்டும் என்கிற போர்தை படைத்தவனுமல்ல..... உனக்கே தெரியும். ஆனால், எதற்காக இப்ப

படி 'சென் வேட்டு' போடவேண்டுமெனக் கேட்கிறேன்.
மு:- புதிதில் சொல்லேன், சிங்கராம்.

கி:- ரொம்பக் களைப்பாபிடுக்கிறது ஊரிலிருந்துவந்து... பிறகு வருகிறேன்.

[சிங்கராத் தின் மன்தில் 'ஆவடி'க் கட்டிகள் அனைத்தும் மறைகின்றன. கந்தசாமி கிளப்பிய கேள்விகள் 'குடைய' முகத்தைத் தொங்க விட்டவண்ணம் வேக வேகமாகப் போகிறது]

'அதை' விவரம்?

அன்பர் பண்டித நேரு பெரிய தீர்ப்பு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தாராம், கட்டிக்கு—தான் தலைவராயிருந்தபோது சாதித்த காரியங்களைப்பற்றி.

அதில், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் டீபார்க்கை என்னி நகையாடியும், எரிச்சல் சொற்களாலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்படிக்குறிப்பிட்டிருப்பதில், கவனத்துக்குரிய வாசகம் 'முட்டாள்தனம்' என்பதாகும்.

"ஒன்றி ரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலவரை நமது குடியரசு தின் விழாவைக்கூட இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி தீவிரமாக எதிர்த்து வந்தது. இதைவிட முட்டாள்தனம் வேறென்ன இருக்கமுடியும்?"—என்கிறார், நேரு.

மறைத்த தீர்ப்பு எறி பவனி வருவோருக்கு மறைமேயார் சர்வ சாதாரணமாகத் தென்படுவர். அன்பர் நேருக்கு, நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் என்றால், மிகமிகக் கேவலமாகத் தென்படுகிறது!

'நான்சென்ஸ்', 'காட்டுமிராண்டி' என்மெல்லாம் ஏசி, தன் புகழ்புகழில் மாகசகளைக் குவித்துக்கொண்டார், முன்பு.

அந்தப் பழக்கம் இன்னும் அவரை விட்டுவிடவில்லை. அதைலேயே 'முட்டாள்தனம்' என்கிறார், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை. பெரிய அகில உலகச் சட்டதான்—ஆனால், அது கையாளும் அரசியல்—அக்கர்தி—இவ்வளவு மட்டமாகவா இருக்கவேண்டும்! செச்சே!!

கடிகாரம்

அண்ணா

அனந்தராமய்யரின் மகன் ஜெயமணி, தன்னுடைய 'அரசியல் தலைவன்' என்கிற பட்டத்துக்காக, எங்கள் குடும்பத்தைக் குட்டிக்கவராக் கினான். அத்தனையும் மறந்தேன் நான், ஆபத்து என்று அழுது, ஒண்ட இடமேகட்டு ஒடிவந்த போது! அப்பாவின யோசனைப்படி, இரவேரு இரவாய் ஊரை விட்டுக் கிளம்பிவிட்டான். அவன் ஒரு வாரத்தை கூட என்னிடம் சொல்லவில்லை! அதேரூ, சிங்கராமத்திலே விவசாயிகளைக் கொண்டு கொள்கையாக அனந்தராமய்யரிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறான். கொடுக்கும்போது கீழே விழுந்த கழகாரம்தான், இது! இந்தக் கழகாரத்தைப் பார்த்த போது, ஜயமணிச் செய்திருக்கும் தீமையான காரியம், எனக்குத் தெரிந்தது. அவனைப் பகலிலே எதிர்ந்தேன்! என்மெல்லாம் கர்ஜித்த அய்யர், இப்போது எவ்வளவு ரகசியமாக முட்டையை வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்!! விவசாயிகளை வீம்புக்கு இரையாகக் கிய 'வீரன்' போய்விட்டான்—ஊரைவிட்டு ஆனால் பேரவிரோ, அவன் விலக்கு இரையான அம்புகளால் விவசாயிகளை வேட்டையாடினர். அவர்களிலே ஒருவன் குப்பன். அவனுடைய மனைவி சுப்பி. அப்பா நன்றாக வாழ்ந்த காலத்திலும் சரி, நாங்கள் கெட்டுக்கிடக்கும் இந்தச் சமயத்திலும் சரி எங்களோடு மாறுத அன்புடன் இருந்துவந்த ஏழைக்குடும்பம், அது சுப்பிக்கு அதுபத்தாலுமாய்! தலைப்பிரச்சனம்! இந்த நிலையில் மனைவியை விட்டு விட்டு ஜெயிலுக்குப்போக யாருக்கு மனசு வரும்? குப்பன், தத்தளித்தான்! போலீசாரின் கண்களுக்கு அகப்படாமல் திரிந்தான். அவளைப் பிடிக்க, போலீசார், தினசரி வட்டமிடலாராயினர், எங்கள் கிராமத்தில் குப்பனைப் போன்றோரைத் தாண்டிவிட்ட ஜெயமணி, போய் விட்டான்! ஆனால், இரையான

ஏழைகளோ, வேட்டையாடப்பட்டார்கள்! கடைசியில், குப்பனையும், ஒரு நாள் போலீசார் பிடித்துவிட்டார்கள். அன்றுதான், சுப்பிக்கு, பிரசவதினம்! வெளியே இடியும் மழையும். உள்ளே அதேரூ போட்டியிடும் வேளைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, சுப்பி—இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் குப்பன், சேரியில் தானிருப்பான் என்கிற சங்கதி எப்படியோ தெரிந்து போலீசார், வந்து வளைத்துக்கொண்டார்கள்! குப்பனைப்பிடித்து, அடித்துத் துவைத்து, லாரியில் இழுத்துப் போட்டார்கள்!! 'ஜயா! ஜயா!!' இன்னும் அஞ்சு நிமிஷத்தில் எனக்குக் குழந்தை பிறக்கப் போகுது, ஜயா! ஒரே ஒரு தடவை, என் கண்ணிலே பார்த்து விட்டு நீங்க கூப்பிட்டு இடத்துக்கு வர்றேன் ஜயா!" என்று குப்பன் எவ்வளவோ, கெஞ்சினான். விடுவார்களா! என்ன ஆவது, சட்டம்! இந்நேக, சித்தரவதைக்கு ஆளாகி சிலைச்சாலை நோக்கி அழுத்துச் செல்லப்பட்டான். அவன் மனைவி சுப்பிக்கு, பிரசவ வேளையோடு கூட இது ஓர் புழுப்போலத் துடித்தாளாம்; அந்த அபாக்கியவதி. இவ்வளவு அல்லலுக்கும் காரணமான 'வீரன் ஜயமணியோ' அப்பாவின் யோசனைப்படி 'அண்டர் கிரவுண்ட்' சென்றுவிட்டான்! அவனுடைய அப்பாவோ, 'பக்கவாள் ஆசிரமம்' என்ற பெயரால் புது மாடிக் வீடு ஒன்று கட்டிக்கொண்டிருந்தார், எங்கள் ஊரில்! மாடிவீடுகூட, எது பணம் என்கிற விபரம், எனக்குத் தெரியும். மகனும் அப்பாவும், அன்றைய, பேசிக்கொண்டதைக் கேட்டவளாச்சே நான்! அவன் தேடிக்கொடுத்த பணத்தில், 'பகவான் ஆசிரமம்' உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தது. பெயர்தான் ஆசிரமம்! பெரிய மாடிக் வீடு! 'பகவான் ஆசிரமம்' என்பது பெயரேயொழிய, அதில் முனிவர்

புழுப்போலத் துடித்தாளாம்; அந்த அபாக்கியவதி. இவ்வளவு அல்லலுக்கும் காரணமான 'வீரன் ஜயமணியோ' அப்பாவின் யோசனைப்படி 'அண்டர் கிரவுண்ட்' சென்றுவிட்டான்! அவனுடைய அப்பாவோ, 'பக்கவாள் ஆசிரமம்' என்ற பெயரால் புது மாடிக் வீடு ஒன்று கட்டிக்கொண்டிருந்தார், எங்கள் ஊரில்! மாடிவீடுகூட, எது பணம் என்கிற விபரம், எனக்குத் தெரியும். மகனும் அப்பாவும், அன்றைய, பேசிக்கொண்டதைக் கேட்டவளாச்சே நான்! அவன் தேடிக்கொடுத்த பணத்தில், 'பகவான் ஆசிரமம்' உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தது. பெயர்தான் ஆசிரமம்! பெரிய மாடிக் வீடு! 'பகவான் ஆசிரமம்' என்பது பெயரேயொழிய, அதில் முனிவர்

வினாயாடலுக்கு இரையான குப் படு, வேதனையான நேரத்தில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டான், அடி உடைகளுடன் அவனைச் சேர்ந்த விவசாயிகளுக்கும், நீதிமன்றம், முடிவாகும் இரண்டு வருஷம், என்று தண்டனை அளிக்கத் தவறவில்லை!! இத்தனைக்கும் காரணமான 'தலைவர்' படம், வர்ணனைகளோடு வருகிறது, பத்திரிகையில் வீர முடிவாம், அவன் விலகியது! இந்த விஷயங்களை யெல்லாம், என்னனும்தோது, எரிமலையாகும் என்மனம், யாரிடம் சொல்லமுடியும், நான்! சொன்னால் தான் யார் நம்புவார்கள்! அப்பாவுக்கும் நிலைமை முன்புபோல இல்லை. எக்கத்தால் முன்புபோல இல்லை. எக்கத்தால் வாடிய அவரை வாதேநாயவேறு பிடித்துக்கொண்டது. எழுமையும் நகரவும் முடியாத நிலை. எடுத்தேன் ஆக இருந்தேனத்தில், இந்த நேரம் வந்திருந்தால், எத்தனையோ பேர் விசாரிக்க வருவார்கள்! அப்பாவும் எத்தனை யோ டாக்டர்களிடம் போயிருப்பார்! இப்போது.....? சொன்னால் நம்பக்கூடாட்டார்கள்! —நான், வயலுக்குச் சென்றேன்! எதற்கு? நான் நன்றாக எப்படி கிறதா, பயிர் வளர்வது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக —அல்ல, அல்ல. நடவடிக்கை வேலை செய்ய!! எங்கள் காலம் இப்படி நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. ஜெய மணியின் குடும்பமோ, புதுவீட்டுக்குக் குடிபோகும் குதூகலத்தில் கிடந்தது. ஊரார், என்னையும் அப்பாவையும் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தோம். இப்படி, புத்திசாலியாயிட்டுது. அதிலிருந்து பையனுக்கு எப்பவும் தங்குகோடெ திருநாம ஜபம் தான். அனுக்கிரகம் பண்ணணும் வில்லை!!

என் வாழ்க்கையில், நான் மறக்க முடியாத தினம் வந்தது. ஏக அமர்க்களம் ஊரில். அய்யர் வீட்டு கிருகப்பிரவேசம். பெரிய பெரிய மனக் கச்சேரிகள்; பாட்டுக் கச்சேரிகள். கிருகப்பிரவேசத்துக்கு சென்னை யிலிருந்து ஜெயமணியும் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

அதைக் கேட்டபோது, என் மனதில், ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. அவன் திருடியதன் அடைபாடான மாக இருக்கும் இந்தக் கடின ரத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் அவனிடம் காட்டி, "ஏய்! நீ ஊரை ஏமாற்றலாம்; ஊராரும் உன்னைக் கண்டு ஏமாறலாம்; ஆனால், என்னை ஏமாற்ற முடியாது. இவ்வளவு பெரிய வீடு கட்ட எது பணம் என்

கிற இரகசியம் எனக்குத் தெரியும். பாவி! பழிகாரா! பார் இதை. எனிட் படி, ஏழைகளை வஞ்சித்து ஏழைக்கு மாடி கட்டுகிறாய்? அக்கிரமங்கள் ஆயிரம் செய்தாலும் கடைசியில் ஆண்டவனின் பெயரைச் சொல்லி ஆராதனை செய்து விட்டால் அலறி போதுமா?" என்றெல்லாம் அலறி ஊராரை உண்மையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்கிற உத்த வேகத்துடன் போனேன். ஜகத் குரு, அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் இருந்தார்—அவருக்குப் பக்கத்தில் பக்கி ருத்தையோடு அனந்தராமய்யர் நின்றுகொண்டிருந்தார், அவருக்குப் பக்கத்திலே ஜெயமணி நின்றுகொண்டிருந்தார், மகேசனிருக்குமிடம் மக்கள் உள்ளங்களில்—என்பானே, அந்த ஜெயமணி. சாதியாவது பேதமாவது என்பானே அந்த ஜெயமணி நிற்குமே—புரட்சி வீரனாக அல்ல; பிராமணைத்தமனாக!! மாப்பிலே பூனூர் புரள்கிறது, அந்த மாவீரனுக்கு அட்டா, என்ன கனிய! என்ன பத்தி! ஜகத்குருவின் காலிலும் விழுக்கிறான்.

"ஏதோ காலவித்யாசம்; பையன் புத்தி கெட்டு அது இது என்று சொல்லிண்டு, கொஞ்சங்கள் கெட்டிருக்கான். குருதேவானோட ஆசிரமத்திலேகூட, பறையாள் பாதாம்பட நேரலாச்சு. காரணம் இவனில்லே. எவ்வளவோ சொன்னும், அந்த மோடாந்தார்கள் கேட்கலை. என்னமோ போதாத காலம். இப்ப, புத்திசாலியாயிட்டுது. அதிலிருந்து பையனுக்கு எப்பவும் தங்குகோடெ திருநாம ஜபம் தான். அனுக்கிரகம் பண்ணணும் வில்லை!!

"அதனாலென்ன? வாலிப காலத்தில் உங்கள் பையன் என்ன, அநேகமா எல்லா குழந்தைகளும் கெட்டபையறது சகஜம். ஈஸ்வரனோட அனுக்கிரகம் எப்போதுமே இல்லை

ஏஜன்ட்டுத் தோழர்களுக்கு

1955 ஜனவரியிலிருந்து புதுக் கணக்குப் போடவேண்டியிருப்பதால் ஏஜன்ட்டுத் தோழர்கள் யட்டியல் தொகை முடிவதையும் பாக்கிவைக்காது 6-2-55க்குள் இங்கு சிடைக்கும்படி அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

பொறுப்பாளர்,

நிராவிட நாடு.

சிலே கிடைக்கிறதில்லே. மோகஷ சாமராஜ்யத்துக்குப் போன பக்தா ஞ்ஞைய கதைகளைத் தான் பாருங்க னேன்-திருவினாயாடல்கள் அனந்த கோடி உண்டு. பாத்திரத்தைத் துலக்கிப் பளிச்சிடுத்துச் செய்து துக்கு முந்தி, புளியோ கல்லோ போட்டுத்தானே தேய்க்கிறோம். சின்ன வயசில், இப்படிப்பட்ட அனுபவம் ஏற்படுகிறது, வாழ்க்கைக்கே ஒரு விடிமோட்சமனு!"

அனந்தராமய்யரும், ஜகத் குருவும்—ஜெயமணியைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டனர், இவ்விதம். ஜெய மணியின் கூத்துக்கள், ஆண்டவனின் திருவினாயாடலாம்! ஈசுவர சோத்தியாம். இப்படித்தான், பக்தர்கள், ஆண்டவன் சோதிப்பது வழக்கமாம்—இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட எனக்குப் போட்டிருந்த பந்த லுக்குத் திமூட்டி, வந்திருந்த எல்லோரையும் சம்பலாக்கிவிட்டலாம் என்கிற அளவுக்கு ஆத்திரம் வந்தது. மடியிலிருந்து கடிக்காரத்தைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டேன்! எதிரே இருக்கும் ஜகத்குரு—ஜெய மணி—அவன் அப்பா—பக்தகோழிகள் எல்லோரையும் ஒரு முறை பார்த்தேன். என் மனக்கண்ணில் குடிசையில் தவிக்கும் அப்பா—சிறு வயதில் ஜெயமணி என்னிடம் கிடந்ததில் —காராக்கிரகத்திலே நடந்ததும் குப்பன் முத்தியோர் தோன்றி மறைந்தார். எரிந்து கொண்டிருக்கும் குத்துவிளக்கை எடுத்து திடீரெனப் பந்தலுக்குக் காட்டினால்...! பந்தல் பலப்பாடும்—தி, புது வீட்டுக்குத் தாவும், சிறிது நேரத்தில்...! என் மனதில், எரிமலை, பூகம்பம் எல்லாம் ஏற்படலாயிற்று. துணிந்துவிட்டேன். 'இரண்டிலொன்று—எது நேர்ந்தாலும் சரி' என்று தீர்மானித்துவிட்டேன்.

(வளகூம்)

உலகில் அரசியலற்றவ வளர்ச்சிக்கு கிரேக்கரைப்போல் அவ்வளவு ரோமானியர் உதவாமற் போய்விட்டாலும் மே நாடுகளில் சட்ட நிறுவனம், நீதிமன்ற அமைப்புகள் முதலியவைகள் ஏற்படுவதற்கு ரோமானியரின் ஆட்சிமுறைகள் மிகவும் உதவின. ரோமானியரின் ஆட்சி முறைகள் வளர்ச்சியை ஆராய வேண்டுமானால் ரோம நகரம் தோன்றியதிலிருந்து அது ஓர் சாமராஜ்யத்தின் தலைநகரமாக மாறிய வரையிலான சரித்திரத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அங்கும் இங்குமாகக் குடியிருந்த சின்னஞ் சிறு மக்கட்கூட்டங்கள் ஒன்று சேர்ந்து இத்தாலியில் டைபர் நதிக்கரையில் ரோம நகரத்தை உண்டாக்கின, ஆரம்பத்தில் அநகரத்தை ஆள ஒரு அரசனும் அவனுக்கு ஆலோசனை செய்து உதவ ஒரு செனேட் சபையும், அத்துடன் ஒரு சட்டசபையும் (Comitia Curiata) கொண்ட ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ரோமில் வாழ்ந்த மக்கள் (Patrician, Plebian), பிபுல்கன், சாதாரண மக்கள் என்று இரு பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் இருவருக்கும் மிடையே எவ்வித சம்பந்தமும் கிடையாது, ஆட்சிப்பொறுப்பு எல்லாம் Patrician என்ற பிரபுக்கள் கையிலேயே இருந்தது. செனேட், சட்டமன்றம் இவை இரண்டிலும் பிரபுக்களே இருந்தனர். சாதாரண மக்கள் இவைகளில் அங்கம் வகிக்கவே முடியாது. எனவே பிரபுக்கள் வாழ்ந்து ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏகபோக உரிமையாகக் கொண்டிருந்தது, பிளேபியன் மக்கள், அடிமைகளாக, எடுபிடி ஆட்களாக, ஆட்சியில் எவ்வித

அரசியற் கருத்துக்கள்

[அன்று முதல் இன்று வரை]

[பேரரசியர் இரையாள்]

பங்குமின்றி தாசர்களாய், தற்குறி களாய் வாழ்ந்து வந்தனர்.

'முடியாட்சி' வீர... சம உரிமைக்காக, பட்டிரியன் கருடைய ஏகபோக உரிமைகளைக் குறைப்பதற்காக, பிளேபியன்கள் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். எவ்வளவுதான் அவர்கள் மன்றாடினாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவதாகத் தெரியவில்லை. அதன்மேல் அவர்கள் கோபங்கொண்டு ரோம நகரத்தைவிடத் திரும்பி வெளியே தாயகத்தைத் தேடிய வில்லை. பிரபுக்கள் அதிகாரிகளானார்கள்.

அரசியல்—மோகனமான் சொல். ஒவ்வொருவர் உத்கொளிலும் கூத்தாடுகின்ற சொல். ஆனால், அதன் சரிதம், பலருக்கு விளங்காத புதிர். நண்பர் இருந்தாலும், திட்டி வரும் விளக்கம் வகையில், சுவையுள்ள இந்த வளக்கம், சுவையுள்ள இருந்தது. இந்த வாரம் உலகம் போற்றும் ஜோஷியின் ஆரம்பகால அரசியல் ஆராய்ச்சி.

குறும்பு

பிளேபியன்கள் இல்லாமல் ரோமில் பட்டிரியன்களால் நகரத்தைப் பரிபாலனம் செய்ய முடியவில்லை, அவர்கள் வலியுச் செய்து பிளேபியன்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதாகக் கூறித் கூட்டி-க் கொண்டு வந்தார்கள். வந்தபிறகுமே ஏதோ சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டனவே தவிர முழு சமத்துவம் கிடைக்கவில்லை. சட்டங்களும், சட்ட நிர்வாகமும் இன்னும் பிரபுக்கள் கையிலேயே இருந்தன. அவர்கள் கருடைய சர்வாதிகாரம் ஜனங்களுக்கு உடனடிப்பட்டதென்று பிளேபியன்கள் எல்லா காரியங்களிலும் தங்களுக்குச் சமமானவர் களாக இன்னும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

ஏமாற்றமடைந்த பிளேபியன்கள் மற்ருகுமுறை நகரத்தைவிட்டு வெளியேறினர். திருமபலம் பட்டிரியன்கள் வருந்தியபடித்து பிளேபியன்களை ரோமுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர், அதற்குப்பின் தான் சமத்துவம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. சட்டங்கள் தொகுக்கப் பட்டு எழுதப்பட்டன. சமத்துவம் எட்டளவிலே ஏற்பட்டது உண்மை. ஆனால் நடைமுறையில் பண்பலங்கொண்ட பட்டிரியன்கள்

நாளடைவில் ரோமுக்குச் சற்று புறங்களில் பகைவர் கிளம்பினர். ரோமின் மீது படையெடுத்தனர். அவர்களை விட்டியடித்து நகரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பிளேபியன்கள் பிளேபியன்களுடைய

உதவியை நாட வேண்டிய தா யிற்று. ஆபத்து வேளையில் உதவி செய்தாலாகிலும் விமோசனம் பிறக்கும் என நம்பிய பிளேபியன்கள், ரோமுக்கு ஆபத்து நிகழிய பின்னும் தங்கள் நிலைமையில் மாற்றங் காணவில்லை.

சம உரிமைக்காக, பட்டிரியன் கருடைய ஏகபோக உரிமைகளைக் குறைப்பதற்காக, பிளேபியன்கள் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். எவ்வளவுதான் அவர்கள் மன்றாடினாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவதாகத் தெரியவில்லை. அதன்மேல் அவர்கள் கோபங்கொண்டு ரோம நகரத்தைவிடத் திரும்பி வெளியே தாயகத்தைத் தேடிய வில்லை. பிரபுக்கள் அதிகாரிகளானார்கள்.

அரசியல்—மோகனமான் சொல். ஒவ்வொருவர் உத்கொளிலும் கூத்தாடுகின்ற சொல். ஆனால், அதன் சரிதம், பலருக்கு விளங்காத புதிர். நண்பர் இருந்தாலும், திட்டி வரும் விளக்கம் வகையில், சுவையுள்ள இந்த வளக்கம், சுவையுள்ள இருந்தது. இந்த வாரம் உலகம் போற்றும் ஜோஷியின் ஆரம்பகால அரசியல் ஆராய்ச்சி.

பிளேபியன்கள் இல்லாமல் ரோமில் பட்டிரியன்களால் நகரத்தைப் பரிபாலனம் செய்ய முடியவில்லை, அவர்கள் வலியுச் செய்து பிளேபியன்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதாகக் கூறித் கூட்டி-க் கொண்டு வந்தார்கள். வந்தபிறகுமே ஏதோ சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டனவே தவிர முழு சமத்துவம் கிடைக்கவில்லை. சட்டங்களும், சட்ட நிர்வாகமும் இன்னும் பிரபுக்கள் கையிலேயே இருந்தன. அவர்கள் கருடைய சர்வாதிகாரம் ஜனங்களுக்கு உடனடிப்பட்டதென்று பிளேபியன்கள் எல்லா காரியங்களிலும் தங்களுக்குச் சமமானவர் களாக இன்னும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

ஏமாற்றமடைந்த பிளேபியன்கள் மற்ருகுமுறை நகரத்தைவிட்டு வெளியேறினர். திருமபலம் பட்டிரியன்கள் வருந்தியபடித்து பிளேபியன்களை ரோமுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர், அதற்குப்பின் தான் சமத்துவம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. சட்டங்கள் தொகுக்கப் பட்டு எழுதப்பட்டன. சமத்துவம் எட்டளவிலே ஏற்பட்டது உண்மை. ஆனால் நடைமுறையில் பண்பலங்கொண்ட பட்டிரியன்கள்

நாளடைவில் ரோமுக்குச் சற்று புறங்களில் பகைவர் கிளம்பினர். ரோமின் மீது படையெடுத்தனர். அவர்களை விட்டியடித்து நகரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பிளேபியன்கள் பிளேபியன்களுடைய

வியன்கள் தான் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்தனர். பெருளா தாரத் துறையில் முன்னேறியால் தான் பிளேபியன்களுக்கு கதி மோட்சம் பிறக்கும் என்பது தெளிவாயிற்று.

சமத்துவம்

எனவே பிளேபியன்களுடைய நிலைமையில் முன்னேற்றங்கள், அதற்காக தேவைப்படும் சட்டங்களைச் சீர்திருத்த, முயற்சிகள் நடந்தன. பிளேபியன்களுக்கு அரசியலில் சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டபின் அவர்களே பட்ரிஷியன்களை எண்ணிக்கையில் அதிகமிருந்ததால், அவர்களுடைய தயவும், ஆதரவுமின்றி, பட்ரிஷியன்கள் பதவிக்கும், அதிகாரத்துக்கும் வரமுடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் பட்ரிஷியன் தலைவர்களுக்கும் பிளேபியன்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக அவர்களுக்கு சாதகமான சட்டங்களை ஒவ்வொரு க நிலைவேற்றினார்கள்.

முடிவில் பிளேபியன்களுடைய ஆதிக்கத்தையே பட்ரிஷியன்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தாயிற்று. அடக்கப்பட்டுக்கிடந்தவர்கள் அதிகாரம் வகிக்கத் தொடங்கினர். பிறப்பினால் பதவி கிடைக்கும் என்ற நிலைமை மாறியது.

சாமாஜ்யம்

இந்தக் குடும்பச் சண்டைமுடிந்து அமைதியும், ஒற்றுமையும் ஏற்பட்டதும், ரோம் நகரம் இத்தாலியில் சிறிது சிறிதாக தன்னுடைய ஆதிக்கத்தைப் பரப்பியது. ஒன்று பட்ட ரோமின் பலம் பலகைவர்களை மிரண்டோடச் செய்தது. ரோமின் கிரேக்கத்தைக் சுற்றிப்புர ராஜ்யங்கள் சில நாடேவண்டியதாயிற்று. ரோமின் பாதுகாப்புக் கிடைத்ததால் போதும் என்று பலர் கினைத்தார்கள். ரோமுடன் தொடர்புநூல்தாலே பலகைவருக்குப் பயப்பட்டுவண்டியதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது இத்தாலியில்.

ரோமின் வளர்ச்சியைக் கண்டு பயந்தோர், பொறுமைப்பட்டோர் அதை எதிர்த்த ராஜ்யங்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டன. பலகைவர்களால் வெளிநாட்டிலிருந்து உதவிக்கு வரவழைக்கப்பட்ட ராஜ்யங்கள் முறியடிக்கப்பட்டன. ரோமின் பெருமை இன்னும் அதிகரித்தது.

ஹனியால் என்ற கார்த்தேஜ் ராஜ்யத்தின் ராணுவத் தளபதி, தனக்கு நிகர் யாருமில்லை என்று பறைசாற்றினவன் இத்தாலியைப் படையெடுத்து ரோமநகரத்தையே நிர்ப்பலமாக்கத் திட்டமிட்டான். கடும் போருக்குப்பின், திறமைவாய்ந்த ரோமானியரின் சேனைகள் திறம்பட தயாரிக்கப்பட்ட ரோமானியரின் படையகன்—முடிவில் ஹனியால் இனாடையே தோல்வியே காணாத படைகளைத் தோற்கடித்தன.

இத்தாலி முழுவதும் ரோமின் கீழ் வந்தது. சிறு நகர ராஜ்யமாக ஆரம்பித்த ரோம் இப்பொழுது இத்தாலியின் தலைநகரமாயிற்று.

இதிலிருந்து ரோமின் ஆதிக்கம் வெளிநாடுகளுக்கும் பரவி ஒரு உலக சாம்ராஜ்யத்தை நிழுவ அதிக நாட்கள் பிடிக்கவில்லை. கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டில் மேற்கத்திய நாடுகள் அத்தையும் ரோமானியரின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தன. ரோமானியரின் ஆட்சி பரவிய இடமல்லாம் அவர்களுடைய மொழியே அரசாங்க மொழியாக, அவர்களின் சட்டமே பொதுச் சட்டமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரமாக ரோம் நகரம் மாறினபின், இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை ரோம் மேற்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டபின், ரோமின் அரசாங்க அமைப்பிலே மாற்றங்கொண்டேவண்டியது அவசியமாயிற்று.

பட்ரிஷியன், பிளேபியன் தகராறுகள் தீர்ந்து எல்லோருக்கும் சமத்துவம் அளிக்கப்பட்டு மக்களாட்சி ஏற்பட்டபிறகுதான் ரோம் வளர்ச்சி அடைந்தது. சாம்ராஜ்யம் தோன்றியது.

ராணுவ பலம்

ஆனால் புதிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு மக்களாட்சி நடைமுறையில் பயனற்றதாயிற்று திறமைக்குறவினால்—வேகமாக மாறிக்கொண்டிருக்கும் புதிய நிலைமைகளில் துரிதமாகவும் தகுதியாகவும் மக்கட் பிரதிநிதி சபைகள் யாகவும் மக்கட் பிரதிநிதி சபைகள் செயலாற்றமுடியாத காரணத்தால், இந்த நிலைமையில் ஜூலியஸ் சீசர் போன்ற வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வெற்றிபெற்று வாகைகுரோமுக்கு, திருமிவந்து மக்களுடைய மதிப்பையும் ஆதரவையும் அன்பையும் பெற்ற ராணுவ வீரர்கள், அதிகாரத்துக்கு

யில் மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்த ஒரு கூட்டு அமைப்பிலேயே சக்கர வாத்திகள்கூட மக்களால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள்தான் என்று நினைக்கவேண்டும். சட்டங்கள் சக்கரவர்த்திகளிடமிருந்து உதயாவதற்குக் காரணம் மக்கள் தங்கள் அதிகாரம் முழுவதையும் தாங்கள் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக சக்கரவர்த்திகளிடமிருந்து கொடுத்தவைத்திருக்கின்றனர். ஆனால் ஒரு தரம் கொடுத்த அதிபர்த்துக்கொண்டிருந்து பெற்ற ஆணைய மக்களிடமிருந்து பெற்ற ஆணைய அதிகாரிகள் துர்வினியாகம் செய்தாலும் அதற்கு விமோசனம் கிடை யாது. அதனால் அரசாங்கத்துக்கு விரோதமாக கிளர்ச்சி செய்யவே, புரட்சியினமூலம் அதை கவிழ்ப்பதே தோகூடாது.

இவ்விதம் சக்கரவர்த்திகள் தங்கள் அதிகாரத்தை மக்களிடமிருந்தே பெறுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் நாளடைவில் மறைந்து, எல்லா அதிகாரமும் கடவுளிடமிருந்து வந்தது என்ற எண்ணம் தோன்ற ஆரம்பித்தது. பிற்காலங்களில், ஆனால் கிருஸ்துவமதம் ரோம் சாம்ராஜ்யத்தின் அரசாங்க மதமாக ஏற்பட்டபின், கடவுளிடமிருந்து பெறப்பெற்ற இந்த மகத்துவம் சக்கரவர்த்தியாயிருக்கும் தனிப்பட்ட ஒரு ஆளுக்கு அல்ல சக்கரவர்த்தி பதவி அல்லது ஸ்தானத்துக்கே உரியது என்ற புதிய எண்ணத்தோன்றியது.

ரோமானியர்கள் அரசியலையும் அறிநிலையையும் வேறுபடுத்தினர். சமுதாயம் வேறு ராஜ்யம் அல்லது அரசு வேறு என்று எண்ணத்திலிருந்து தனி மனிதரின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்தினார்கள். அதிலிருந்துதான் ரோமானி தனி நாச்சு சட்டம் தோன்றிற்று.

உலகப் பொதுமையுணர்ச்சி (Cosmopolitanism) கருத்தை முதன் முதல் ரோமானியரிடத்தில் தான் காண்கிறோம்.

ரோமானியருடைய அரசியற் கருத்துக்கள் அவ்வளவு ரக பிரபலம் மடையாவிட்டாலும் அவர்களுடைய அரசாங்க அமைப்பு முறைகள், சட்டநிறுவனம் முதலியவைகள் மேலாட்சி அரசியலிலே மிகவும் பாதித்துள்ளன.

ரோமானியரின் சட்ட முறைகள் பல நூற்றாண்டுகளாக ஏற்பட்டதற்கு

ஏ! அப்பா!!

தண்டச்சுக்ரம்
தருமச்சுக்ரம்
காலச்சுக்ரம்
விஷ்ணுச்சுக்ரம்
ஜந்திராஸ்திரம்
சைவாஸ்திரம்
வச்சிராஸ்திரம்
குலம்
பிரமகிரேஸ்திரம்
ஜல்காஸ்திரம்
பிரமாஸ்திரம்
மோதகி
சிகரி
தர்பாசம்
காலபாசம்
வருணஸ்திரம்
சஷ்கம்
ஆர்திரம்
பைநாகாஸ்திரம்
நாராயணஸ்திரம்
ஆக்னேயாஸ்திரம்
வாய்வாஸ்திரம்
அயசிரோஸ்திரம்
கிரௌஞ்சாஸ்திரம்
விஷ்ணுசக்தி
ருத்திரசக்தி
கங்காளம்
காபாலம்
கங்கணம்
வைத்தியதாரஸ்திரம்
கார்த்துவாஸ்திரம்
பிரஸ்வாபுஸ்திரம்
சௌராஸ்திரம்
தென்பணம்
கோஷணம்
சந்தர்ப்பணம்
விலாபணம்
மதனம்
மோகனஸ்திரம்
தமசம்
சௌமணம்
சம்வர்த்தம்
மௌசலம்
சத்தியாஸ்திரம்
மாயா தாஸ்திரம்
தேஜபிரபாஸ்திரம்
சௌமயாஸ்திரம்
துவஷ்டாஸ்திரம்
ஸ்திரேஷுமான்வாஸ்திரம்
சத்யவர்த்தம்
சத்யகீர்த்தி
திரஷ்டம்
ரபசம்
பிரதிகாரதரம்
பிராமுகம்
அலாங்கமுகம்

வட்சாசுக்ரம்
விஷ்ணு
திருடநாபம்
சுநாபகம்
சோதிஷம்
கிருசனம்
நைராகியம்
விமலம்
யோகந்தரம்
அரித்திரம்
சார்ச்சி
சாமாஸி
திருதீர்மாலி
விரத்திமான்
ருகிகரம்
பிதுருசௌமணம்
விதிரம்
மகரம்
கரவிகிரம்
தனம்
தானயம்
காமருபம்
காமருகி
மோகம்
ஆபரணம்
ஜிருமபகம்
சர்வநாபம்
சந்தானம்
வாணம்

இவைகள் என்ன என்கிறீர்கள்?
அஸ்திரங்களையா, அஸ்திரங்கள்!!
ஆரியப் புராணங்கள் நம்பும்
படி சொல்கின்றன!
இவ்வளவு அஸ்திரங்கள் உண்டாம், ஆரியக்கடவுளிடம்!
இக்கடவுளர், இந்த அற்புதமான ஆயுதங்களைத், தம்மைப் பூஜித்து அருள்பெறுபவர்களுக்கு அருளுவாரம்!
இவ்வளவும், ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவினோம் அரசர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றான் புராணிகள்!
நம்பினார்! ஆனால், 'பாரத் வர்ஷத்தின் மீது, அன்னியர் படை எடுத்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த அஸ்திரங்கள் பயன்பட்டதாகக் கதையும் இல்லை!
இவ்வளவு அருளாயுதங்கள் பெற்றிருந்தும் ஏன் நாடு அன்னியருக்கு அடிமையாய்விட்டது என்று கேட்டாலோ, இந்த அஸ்திரங்கள் ஏன் என் பலிக்கவில்லை என்று கேட்டாலோ, சமீபக்கால கிருகர்கள், சத்புருஷர்கள்!!

இவைகள் என்ன என்கிறீர்கள்?
அஸ்திரங்களையா, அஸ்திரங்கள்!!
ஆரியப் புராணங்கள் நம்பும்
படி சொல்கின்றன!
இவ்வளவு அஸ்திரங்கள் உண்டாம், ஆரியக்கடவுளிடம்!
இக்கடவுளர், இந்த அற்புதமான ஆயுதங்களைத், தம்மைப் பூஜித்து அருள்பெறுபவர்களுக்கு அருளுவாரம்!
இவ்வளவும், ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவினோம் அரசர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றான் புராணிகள்!
நம்பினார்! ஆனால், 'பாரத் வர்ஷத்தின் மீது, அன்னியர் படை எடுத்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த அஸ்திரங்கள் பயன்பட்டதாகக் கதையும் இல்லை!
இவ்வளவு அருளாயுதங்கள் பெற்றிருந்தும் ஏன் நாடு அன்னியருக்கு அடிமையாய்விட்டது என்று கேட்டாலோ, இந்த அஸ்திரங்கள் ஏன் என் பலிக்கவில்லை என்று கேட்டாலோ, சமீபக்கால கிருகர்கள், சத்புருஷர்கள்!!

இவைகள் என்ன என்கிறீர்கள்?
அஸ்திரங்களையா, அஸ்திரங்கள்!!
ஆரியப் புராணங்கள் நம்பும்
படி சொல்கின்றன!
இவ்வளவு அஸ்திரங்கள் உண்டாம், ஆரியக்கடவுளிடம்!
இக்கடவுளர், இந்த அற்புதமான ஆயுதங்களைத், தம்மைப் பூஜித்து அருள்பெறுபவர்களுக்கு அருளுவாரம்!
இவ்வளவும், ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவினோம் அரசர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றான் புராணிகள்!
நம்பினார்! ஆனால், 'பாரத் வர்ஷத்தின் மீது, அன்னியர் படை எடுத்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த அஸ்திரங்கள் பயன்பட்டதாகக் கதையும் இல்லை!
இவ்வளவு அருளாயுதங்கள் பெற்றிருந்தும் ஏன் நாடு அன்னியருக்கு அடிமையாய்விட்டது என்று கேட்டாலோ, இந்த அஸ்திரங்கள் ஏன் என் பலிக்கவில்லை என்று கேட்டாலோ, சமீபக்கால கிருகர்கள், சத்புருஷர்கள்!!

இவைகள் என்ன என்கிறீர்கள்?
அஸ்திரங்களையா, அஸ்திரங்கள்!!
ஆரியப் புராணங்கள் நம்பும்
படி சொல்கின்றன!
இவ்வளவு அஸ்திரங்கள் உண்டாம், ஆரியக்கடவுளிடம்!
இக்கடவுளர், இந்த அற்புதமான ஆயுதங்களைத், தம்மைப் பூஜித்து அருள்பெறுபவர்களுக்கு அருளுவாரம்!
இவ்வளவும், ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவினோம் அரசர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றான் புராணிகள்!
நம்பினார்! ஆனால், 'பாரத் வர்ஷத்தின் மீது, அன்னியர் படை எடுத்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த அஸ்திரங்கள் பயன்பட்டதாகக் கதையும் இல்லை!
இவ்வளவு அருளாயுதங்கள் பெற்றிருந்தும் ஏன் நாடு அன்னியருக்கு அடிமையாய்விட்டது என்று கேட்டாலோ, இந்த அஸ்திரங்கள் ஏன் என் பலிக்கவில்லை என்று கேட்டாலோ, சமீபக்கால கிருகர்கள், சத்புருஷர்கள்!!

இவைகள் என்ன என்கிறீர்கள்?
அஸ்திரங்களையா, அஸ்திரங்கள்!!
ஆரியப் புராணங்கள் நம்பும்
படி சொல்கின்றன!
இவ்வளவு அஸ்திரங்கள் உண்டாம், ஆரியக்கடவுளிடம்!
இக்கடவுளர், இந்த அற்புதமான ஆயுதங்களைத், தம்மைப் பூஜித்து அருள்பெறுபவர்களுக்கு அருளுவாரம்!
இவ்வளவும், ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவினோம் அரசர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றான் புராணிகள்!
நம்பினார்! ஆனால், 'பாரத் வர்ஷத்தின் மீது, அன்னியர் படை எடுத்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த அஸ்திரங்கள் பயன்பட்டதாகக் கதையும் இல்லை!
இவ்வளவு அருளாயுதங்கள் பெற்றிருந்தும் ஏன் நாடு அன்னியருக்கு அடிமையாய்விட்டது என்று கேட்டாலோ, இந்த அஸ்திரங்கள் ஏன் என் பலிக்கவில்லை என்று கேட்டாலோ, சமீபக்கால கிருகர்கள், சத்புருஷர்கள்!!

இவைகள் என்ன என்கிறீர்கள்?
அஸ்திரங்களையா, அஸ்திரங்கள்!!
ஆரியப் புராணங்கள் நம்பும்
படி சொல்கின்றன!
இவ்வளவு அஸ்திரங்கள் உண்டாம், ஆரியக்கடவுளிடம்!
இக்கடவுளர், இந்த அற்புதமான ஆயுதங்களைத், தம்மைப் பூஜித்து அருள்பெறுபவர்களுக்கு அருளுவாரம்!
இவ்வளவும், ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவினோம் அரசர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்றான் புராணிகள்!
நம்பினார்! ஆனால், 'பாரத் வர்ஷத்தின் மீது, அன்னியர் படை எடுத்த எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த அஸ்திரங்கள் பயன்பட்டதாகக் கதையும் இல்லை!
இவ்வளவு அருளாயுதங்கள் பெற்றிருந்தும் ஏன் நாடு அன்னியருக்கு அடிமையாய்விட்டது என்று கேட்டாலோ, இந்த அஸ்திரங்கள் ஏன் என் பலிக்கவில்லை என்று கேட்டாலோ, சமீபக்கால கிருகர்கள், சத்புருஷர்கள்!!

“மலையா” மலர்!

அனுபவத்தின் விளைவு. ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் பெருமைக்கு அது ஒரு சான்று, அது எவ்வளவு தூரம் உலக சட்ட முறைகளை உண்டாக்குவதற்குக் காரண மாயிருந்தது என்று யாராலும் கணக்கிட முடியாது. அநேகமாக இன்று உலகின் பல்வேறு பாகங் களிலும் காணப்படும் சட்ட முறை கள் அத்தனையுமே ரோமானியரின் முறையைப் பின் பற்றியதே என்று சொன்னாலும் அ தில் தவறில்லை. எல்லா சட்டங்களும் மக்களின் சம்மத்திலிருந்தே கிளம்புகின்றன என்ற கருத்தும், ரோமானியாருடையதே!

உலக சாம்ராஜ்யத்தைக் கட்டி ஆளுவதற்கு ரோமானியர் பல உபாயங்களை கையாண்டனர். ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளையும் இணைக் கவும் சேனைகளை வேகமாகவும் சுலப மாகவும் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்குக் கொண்டு போவதற்காகவும் சாலைகள் போடப் பட்டன. ஆங்காங்கே நிறுத்தி வைக்கப் பெற்றிருந்த ரோமானியச் சேனைகள் கலகங்கள் நிகழாதவாறு பார்த்துக்கொண்டனர். எங்கும் அமைதி நிலவியது. இதனால் வியாபாரம் செழித்தது, அமைதியை நிலைநாட்டுமோக்கத்துடன் தனிமனிதனின் சுதந்தரம் கட்டுப் படுத்தப் பட்டது, கிரேக்கர்கள் சுதந்தரத்தை எவ்வளவு பேர்ற்றி அதையே வற்புறுத்தினார்களோ, அந்தளவுக்கு ரோமானியர் அமைதி, கட்டுப்பாடு என்ற கொள்கைகளை வற்புறுத்தினார்கள்,

உலகின் பெரும்பாகத்தை தங் களுக்கடியில் கொண்டு வந்து ஒரே அரசியல் அமைப்பை ரோமானியர் ஏற்படுத்தினதன் விளைவாக ஒரே வித சட்ட முறையும் காணப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஒரு பொதுமை உணர்ச்சி, வளரவும் பலதிறப்பட்ட மக்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது.

ரோம சாம்ராஜ்யம் எவ்வளவு பரந்திருந்த தென்றாலும் எல்லா அதிகாரங்களும் ஒரிடத்தே குவிந்த சர்வாதிகார ஆட்சி தான் நடை முறையில் ஏற்றதாகக் கருதப் பட்டதும் ஜனநாயக அரசியல் கருத் துக்கள் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தன. (தொடரும்)

ஏறத்தாழ 50-ஆண்டுகட்கு முந் திய மலையாவைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பது கூடக் கஷ்டம்தான். அன் றைய நிலைமையை அறிந்தவர்கள் தாம் இன்றைய மலையாவைக் கண்டு வியக்கமுடியும். அந்தக் காலத்தில்—அதாவது இந்த நூற் றாண்டின் தொடக்கத்தில் மலையா வில் கண் திரும்பிய இடமெல்லாம் காடுதான். அதுமட்டுமன்று. எங்கு பார்த்தாலும் மலேரியாக் கொசுத் திரள். இந்நிலையில் மனிதர் வாழ முடியுமா என்ன? மலேரியாக் கொசு மண்டிக் காடாகக்கிடந்த ஒரு நிலப் பரப்பை மக்களினம் வாழத்தக்க, மலையாவின் உயிர்நாடியான ரப்பர் மரம் செழித்தோங்கத்தக்க—வள நாடாக்கிய பண்பாளர்—தியாகச் செம்மல்கள்—யார்? தமிழர்களே யல்லவோ? அவர் தம் மரபுவழி வழிச் சிறக்க என்று மலையாவி லுள்ள மண்ணும் கல்லும் மாவும் புள்ளும் மரமுமெல்லாம்—தமக்கு வாய் இருந்தால்—வாயார வாழ்த்து மென்பதில் ஐயமேது? இன்று நாம் காண்கின்ற இந்த மலையா தமிழர் தம் தியாகச் சின்னமன்றோ! தங்கு தடையின்றி வண்டிகள் ஓடச் சாலைகளும் ரயில் பாதை களும் அமைக்கத் தமிழர்கள் பட்ட பாட்டினை அன்று கவிதை நெஞ் சம் படைத்த ஒருவன் பார்த்திருப் பானாகில் அவன் தன்னையறி யாமலே பெருங்காப்பியம் ஒன்று இயற்றியிருப்பான் அல்லவோ? இத் தனையும் செய்த தமிழரை மலையா இன்று எந்நிலையில் வைத்திருக் கிறது? தமிழர் செய்த தியாகத் திற்குத் தக்க வகைமாறு அளிக்க முடியாதெனினும் நாட்டு வளம் அவர்களின் வாழ்க்கையிலும் குலுங்கும்படி செய்வது இந்நாட்டு அரசினருக்கும் முதலாளிமாருக் கும் இயல்வதுதானே? அரசினரும் தோட்ட முதலாளிமாரும் தமிழர் தம் வினையாண்மையையும் எந் நாடும் நலம்பெற உழைக்கும் பரந்த சிந்தையையும் நன்கறிவர். அந்த நன்றியுணர்வு செயலாக மலரும் காலம் வந்துவிட்டது. தமிழரின் அந்நாளை அருஞ்செயலைப் பாராட் டும் கவிதையொன்று அண்மை யில் மலையா தோட்ட முதலாளி மார் ஐக்கிய சங்கப் பத்திரிகை யான ‘பிளாண்டர்’ என்ற பத்

திரிகையில் வெளியாயிற்று. அதனை இங்கு மொழிபெயர்த்துத் தருகிறோம்.

“இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலத்தில் மலையாவில் இருந்த ரப் பர் எஸ்டேட்டு முதலாளிகளுக்குத் தொழிலாளர்கள் மிக அவசரமாகத் தேவைப்பட்டனர். எந்த இடத்தி லிருந்தாவது அவர்களை வருவித்து விட வேண்டுமென்ற துடிதுடிப்பு அதிகமாயிருந்தது.

அதிர்ஷ்டவசமாகச் சொற்ப தொழிலாளர்கள் இந்தியாவிலிருந் தும் இலங்கையிலிருந்தும் வந்திருந் தனர்.

அந்தக்காலத்தில் தொழிலாளர் திரட்டும் வேலை இவ்வாறு தான் ஆரம்பமாயிற்று. இது நடந்து கொண்டேயிருந்தது.

இந்தியாவிலிருந்தும்பாழ்ப்பாணத் திலிருந்தும் தமிழர்கள் வந்தனர்.

அவர்கள் தாம், ரப்பர் எஸ்டேட்டு களை உருவாக்குவதற்காகக் காடு வெட்டிப் பண்படுத்திய தொழி லாளர்களின் உயிர் நாடியாக விளங் கினர்.

ஆனால் அவர்களில் நூற்றுக்கு முப்பதுபேரை மலேரியா வாரிச் சென்று விட்டது.

அந்தக் காலத்தில் மலேரியா மிக அதிகமாய்ப்பரவியிருந்தது. அதை ஒழிப்பதற்கான வழிவகைகளை வகுக்க முற்பட்ட எஸ்டேட்டுமானே ஐர்களும் டாக்டர்களும் கழிகால்கள் வெட்டித் தண்ணீரில் மருந்து தெளித்து மலேரியாக் கொசுக்களை ஒழிப்பதற்கு, கித்தா மரங்களி டையே வசித்துவந்த தமிழர்களின் உதவியைத்தான் பெரிதும் நாடினர்.

காடு கெடுத்து நாடாக்கும் வேலை முன்னேற முன்னேறக் கடலோரத் திலிருந்து உள்நாட்டுப் பகுதிகளுக் குச் செல்லச் சாலைகளும் ரயில் பாதைகளும் அமைப்பதுதான் அவசர வேலையாயிருந்தது.

அரசாங்க மராமத்திலாகா இந்த வேலைகளை முன்னின்று நடத்தியது. தமிழர்கள் இப்போது அரசாங்கத்தில் தங்களுக்கு நியாயமாய் உரிய பங்கைப் பெறவே காத்திருக் கின்றனர்.

இத்தனையும்செய்துள்ள தமிழர்க் கைவிடப்படமாட்டார்கள் என்றே நாம் நம்புகிறோம்.” “த. மு.

END OF
ISSUE